

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14Csp/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121201538
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Lampartová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8121201538.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Evou Lampartovou v spore žalobkyne: G. H., X.. X.X.XXXX, L. R. XX, J., právne zastúpenej: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, o primerané finančné zadost'učinenie 600 EUR a určenie neprijateľných zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v Žiadosti o vydanie Pôžičkovej karty Žolík č. XXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX v časti VII. Vyhlásenia Klienta v bode 2. v znení: „Súhlasím so spracúvaním mojich osobných údajov v rozsahu uvedenom v tejto Žiadosti Bankou a/alebo CFH a ďalšími subjektmi uvedenými v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej len „Obchodné podmienky“) a Bankou a/alebo CFH poverenými osobami uvedenými na internetovej stránke Banky, za účelom overovania mojej úverovej spôsobilosti, kontroly rizika budúcich obchodov, plnenia Zmluvy a ďalších účelov uvedených v Obchodných podmienkach. Súhlas udeľujem v súlade so zákonom č. 428/2002 Z.z. na dobu 10 rokov od podpisu Žiadosti. V prípade vzniku záväzkového vzťahu súhlas udeľujem na dobu trvania záväzkového vzťahu a na dobu 10 rokov od zániku tohto záväzkového vzťahu, pričom svoj súhlas som oprávnený odvolať najskôr po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu alebo od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným vyhlásením doručeným Banke a Správcovi.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v Žiadosti o vydanie Pôžičkovej karty Žolík č. XXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX v časti VII. Vyhlásenia Klienta bod 5. v znení: „Vyhlasujem, že pred podpisom tejto Žiadosti som sa oboznámil s Obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou tejto Žiadosti, súhlasím s nimi a zavazujem sa ich dodržiavať. Zároveň vyhlasujem, že pred podpisom tejto Žiadosti som sa oboznámil s Cenníkom“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Žalovaný je p o v i n ť zaplatiť žalobkyni sumu 200 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

V. Žalobkyňa m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu dňa 22.2.2021 domáhala, aby súd určil, že zmluvné podmienky uvedené v Žiadosti o vydanie Pôžičkovej karty Žolík č. XXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX jedna v časti II. Vyhlásenia Klienta, bod 2. v znení: „Súhlasím so spracúvaním mojich osobných údajov v rozsahu uvedenom v tejto Žiadosti Bankou a/alebo CFH a ďalšími subjektmi uvedenými v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej len „Obchodné podmienky“) a Bankou a/alebo CFH poverenými osobami uvedenými na internetovej stránke Banky, za účelom overovania mojej úverovej spôsobilosti, kontroly rizika budúcich obchodov, plnenia Zmluvy a ďalších účelov uvedených v Obchodných podmienkach. Súhlas udeľujem v súlade so zákonom č. 428/2002 Z.z. na dobu 10 rokov od podpisu Žiadosti. V prípade vzniku záväzkového vzťahu súhlas udeľujem na dobu trvania záväzkového vzťahu a na dobu 10 rokov od zániku tohto záväzkového vzťahu, pričom svoj súhlas som oprávnený odvolať najskôr po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu alebo od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným vyhlásením doručeným Banke a Správcovi.“ a druhá v časti VII. Vyhlásenia Klienta, bod 5 v znení: „Vyhlasujem, že pred podpisom tejto Žiadosti som sa oboznámil s Obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou tejto Žiadosti, súhlasím s nimi a zaväzujem sa ich dodržiavať. Zároveň vyhlasujem, že pred podpisom tejto Žiadosti som sa oboznámil s Cenníkom.“ sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami a súčasne, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 600 EUR titulom primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobu odôvodnila tým, že žalovaného požiadala Žiadosťou zo dňa 27.2.2007 o vydanie Pôžičkovej karty Žolík č. XXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX. Z pôžičkovej karty vyčerpala celkovo 185,89 EUR a uhradila celkom 400,46 EUR. Žalobkyňa uviedla, že pôžičková karta obsahuje vyššie citované dve neprijateľné podmienky. Podľa žalobkyne je neprimerané, ak dodávateľ spotrebiteľovi predloží na podpis predformulovanú zmluvnú podmienku, podľa ktorej má spotrebiteľ udeliť široko koncipovaný súhlas s nakladaním s jeho osobnými údajmi po dobu 10 rokov od doručenia návrhu na uzatvorenie zmluvy, bez ohľadu na dĺžku trvania zmluvy a dokonca, ak zmluva vôbec nevznikne, tak súhlas nielenže trvá ešte rok, ale aj po uplynutí tohto roka nezanikne uplynutím času, ale spotrebiteľ je povinný odvolať súhlas písomným oznámením. Ukladanie takýchto povinností spotrebiteľovi nemá oporu v žiadnom zákone a takýto súhlas formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom na ktorý sa tento výslovne zákonom o ochrane osobných údajov požaduje. Predmetná zmluvná podmienka spôsobuje v rozpore s požiadavkou dobrej viery zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je tak v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ). Žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že o neprijateľnosti obdobnej zmluvnej podmienky a priamo vo vzťahu k právnomu predchodcovi žalovaného - spoločnosti CFH - rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 11Co/33/2017 zo dňa 12.9.2017. Žalobu o určenie obdobnej zmluvnej podmienky a priamo vo vzťahu k žalovanému zamietol Okresný súd Prešov sp. zn. 20Co/349/2014 zo dňa 11.11.2016, pričom uznesením Krajský súd v Prešove sp. zn. 24Co/43/2017 zo dňa 27.3.2018 predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z predmetného rozhodnutia odvolacieho súdu žalobkyňa citovala bod 13. odôvodnenia. Taktiež citovala bod 16. odôvodnenia neprávoplatného rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/209/2018 zo dňa 15.2.2019 a tiež bod 30. odôvodnenia neprávoplatného rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp/191/2018 zo dňa 4.2.2019. Čo sa týka druhej zmluvnej podmienky, ktorú navrhla určiť za neprijateľnú, mala žalobkyňa za to, že v rozpore s požiadavkou dobrej viery zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Na spotrebiteľa sa v rozpore s § 53 ods. 4 písm. l) OZ neprijateľne prenáša dôkazné bremeno, ktoré má podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, niešť účastník konania, a to v otázke oboznámenia sa s obchodnými podmienkami, v otázke ich prevzatia a súhlasu s nimi, v otázke oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami prostredníctvom formulára, v otázke doručenia a prevzatia formulára. Spotrebiteľ si týmto dojednaním zhoršuje svoje zmluvné postavenie, čo je neprijateľné s poukazom na § 54 ods. 1 OZ v spojení s § 52 ods. 2 a § 39 OZ. O neprijateľnosti obdobnej zmluvnej podmienky rozhodol neprávoplatným rozsudkom Okresný súd Prešov sp. zn. 7C/338/2014 zo dňa 20.3.2017, z ktorého žalobkyňa citovala bod 30. odôvodnenia. Prípustnosť žaloby o určenie vyvodila z § 3 ods. 5 tretej vety zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v spojení s § 298 ods. 2 CSP, z ktorého vyplýva možnosť priznania primeraného finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi aj v konaní, v ktorom sa spotrebiteľ domáha určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky a v tejto časti konania je úspešný. Primerané zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy a zároveň má mať aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného primeraného finančného zadosťučinenia proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol na súde úspešný. Zastávala tiež názor, že primerané finančné

zadosťučinenie nemôže mať iba symbolický význam a byť v symbolickej výške, nakoľko by tak nebolo ani primeraným ani spravodlivým. Uplatnená výška primeraného finančného zadosťučinenia 600 EUR podľa žalobkyne zohľadňuje skutočnosť, že žalovaný používal v zmluve dve neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobkyňa napokon tiež poznamenala, že žalovaný v pôžičkovej karte nielenže používal neprijateľné zmluvné podmienky, ale tiež konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky a v rozpore s dobrými mravmi v snahe obohatiť sa, keďže žalovanému zaplatila vyššiu sumu napriek tomu, že mal nárok len na sumu, ktorú jej poskytol, keďže pôžičková karta neobsahovala napríklad úrok, výšku RPMN, a teda zo strany žalovaného sa jednalo o viacnásobné porušenie spotrebiteľského práva.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe navrhol, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú a priznal mu náhradu trov konania. V prvom rade podotkol, že za neprijateľné nie je možné považovať akékoľvek zmluvné ustanovenie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, ale musí ísť o nerovnováhu, ktorá podstatným spôsobom preváži miskú váh na stranu veriteľa. Žalovaný poprel účelové tvrdenia žalobkyne o neprijateľnosti zmluvných podmienok odvodených od tvrdenia, že spotrebiteľ nemohol ovplyvniť predformulované ustanovenia úverovej zmluvy a sú v rozpore s požiadavkou dobrej viery. Tvrdenia žalobkyne označil za všeobecné, ničím nepreukázané a účelové, robené s cieľom podania účelovej žaloby a snahy o získanie bezdôvodného obohatenia na úkor žalovaného (pod pláštikom tzv. primeraného finančného zadosťučinenia). Úverová zmluva bola žalobkyni v rámci kontraktáčného procesu predložená na preštudovanie, pričom súhlas so všetkými jej ustanoveniami vyjadrila vlastnoručným podpisom. Žalovaný nepoprel, že bol obsah úverovej zmluvy ním formulovaný, avšak nesúhlasil s tvrdením žalobkyne, že nemala inú možnosť, než prijať formulovaný návrh zmluvy. Poukázal na vyjadrenie súdu v disente k nálezu sp. zn. I. ÚS 547/2012, ktorý uviedol, že ochranu spotrebiteľov pustili všeobecné súdy i ústavný súd už tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavrú akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek, čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal“, ale „peniaze mohol zobrať“). Podľa žalovaného neexistovala žiadna objektívna a už vôbec nie vážna prekážka, ktorá by žalobkyni znemožňovala, resp. sťažovala oboznámiť sa s textom navrhovanej zmluvy - žalobkyňa nebola v časovej tiesni, nikto ju k podpisu nenútil, neinformovala žalovaného, že by bol pre ňu text nečitateľný, nežiadala žalovaného ani nikoho iného o dodatočné podrobnejšie vysvetlenie zmyslu niektorých navrhovaných zmluvných klauzúl, ani vysvetlenie právnych dôsledkov jednotlivých klauzúl - ani neexistovala iná prekážka, ktorá by bránila žalobkyni vyjadriť nesúhlas s akýmkoľvek ustanovením v úverovej zmluve a dohodla si so žalovaným iné podmienky. Žalovaný sa domnieval, že sa žalobkyňa zrejme iba aktuálne účelovo snaží zneužiť ochranu spotrebiteľa podaním tejto žaloby a získať tak na úkor dodávateľa neoprávnený prospech, a to všetko za situácie, kedy žalobkyni konaním dodávateľa nevznikla (ani nehrozila) žiadna ujma. Za situácie akceptovania navrhovaných podmienok žalovaný nemal dôvod pristupovať k osobitnému vyjednávaniu jednotlivých zmluvných ustanovení. Samotná skutočnosť, že zmluva je pripravená dodávateľom, nemôže bez ďalšieho spôsobiť neplatnosť zmluvy, ani jej časti, prípadne neprijateľnosť akýchkoľvek zmluvných dojednaní. Žalovaný citoval úryvok z uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/291/2019 zo dňa 26.8.2020 a tiež z rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Co/55/2020 z 24.6.2020. Žalovaný ma za to, že čo sa týka udeleného predformulovaného súhlasu spotrebiteľa so spracovaním jeho osobných údajov, tak zákon o ochrane osobných údajov platný v čase uzatvorenia úverovej zmluvy práve predpokladal udelenie súhlasu zo strany dotknutej osoby so spracúvaním jej osobných údajov, potrebných na uzatvorenie zmluvného vzťahu. Žalovaný týmto súhlasom musel disponovať a zakotvenie tohto súhlasu je v plnom súlade s ochranou osobných údajov. Dĺžka lehoty, po ktorú môže žalovaný osobné údaje žalobkyne uchovávať (10 rokov) je v praxi štandardná a v bankovom sektore bola takto stanovená na základe dlhodobej skúsenosti v danej oblasti, a to aj pre účely spolupráce s inými peňažnými inštitúciami (najmä s vedľajším účastníkom alebo aj centrom pre registráciu neplatičov, teda výslovne pre plnenie úloh žalovaného ako peňažného ústavu). Podľa § 91 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách platí, že predmetom bankového tajomstva sú všetky informácie a doklady o záležitostiach týkajúcich sa klienta banky alebo klienta pobočky zahraničnej banky, ktoré nie sú verejne prístupné, a to najmä informácie o obchodoch, stavoch na účtoch a stavov vkladov. Zákon priamo predpokladá, že údaje od klientov získava žalovaný a spracúva pre účely správy ich pôžičiek, prípadne vkladov. Nielen zákon o ochrane osobných údajov, ale aj zákon o bankách určuje povinnosť informácie o klientoch utajovať a chrániť pred vyzradením, zneužitím, poškodením, zničením, stratou alebo odcudzením a zároveň stanovuje, že tretím osobám môže poskytnúť informácie iba s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutého klienta alebo na jeho písomný pokyn a účely. Žalovaný ďalej poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 29C/368/2012, v ktorom bolo vyslovené, že legálne vyžiadanie súhlasu na poskytnutie

informácie tvoriacej bankov tajomstvo tretím osobám nemôže byť neprijateľnou podmienkou v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka, ak iný právny predpis - zákon o bankách - takýto postup banky umožňuje za predpokladu, že nedôjde k porušeniu bankového tajomstva subsumujúceho zároveň aj ochranu osobných údajov klienta.

K druhej zmluvnej podmienke žalovaný uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalobkyne, pretože Obchodné podmienky sú fyzickou súčasťou úverovej zmluvy, nakoľko sú vytlačené na jej rube spolu s Cenníkom. Uvedené vyplýva aj zo žalobkyňou predloženej dokumentácie, kde sú na rube úverovej zmluvy vytlačené Obchodné podmienky spolu s Cenníkom. Ide o štandardné a v zmluvných vzťahoch bežne sa vyskytujúce zmluvné ustanovenie, v tomto prípade riadne uvedené v úverovej zmluve. Žalovaný nebránil žalobkyni sa so zmluvnou dokumentáciou oboznámiť a tá jej bola riadne pred podpisom odovzdaná, pričom žalovaný podpísal úverovú zmluvu v dobrej viere v záujem žalobkyne zmluvu v danom znení podpísať (skutočnosť, či si klient dokumentáciu naozaj prečítal alebo nie už žalovaný nedokáže ovplyvniť. Ak klient dané zmluvné vyhlásenie prostredníctvom podpisu schválil, znamená to, že s ním slobodne a dobrovoľne súhlasil a odráža jeho skutočnú vôľu. Žalobu preto považoval v tejto časti za neopodstatnenú.

Napokon sa vyjadril k výške požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výšku považoval za neprimeranú, nekorešpondujúcu so skutkovým stavom posudzovaného prípadu. Poukázal na to, že jeho výška je niekoľkokrát vyššia než suma, akú doposiaľ zaplatila žalobkyňa nad rámec poskytnutej istiny. Navyše mal za to, že žalobkyňa nie je osobou, ktorá by úspešne uplatnila porušenie spotrebiteľského práva na súde a neexistuje rozhodnutie, ktoré by konštatovalo porušenie práva žalobkyne.

Záverom žalovaný namietol nedostatok pasívnej vecnej legitímácie v spore, pretože Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.5.2012 postúpil pohľadávku vrátane práv a povinností veriteľa plynúcich zo zmluvného vzťahu žalovaného a žalobkyne na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.

3. Žalobkyňa nevyužila právo repliky.

4. Súd nariadil termín pojednávania na deň 19.7.2022.

5. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní zotrval na podanej žalobe a s poukazom aj na § 53a Občianskeho zákonníka navrhol, aby súd určil neprijateľnosť už skôr judikovaných zmluvných podmienok. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia poukázal na opakované porušovanie spotrebiteľských práv a povinností dodávateľa zo strany žalovaného, pričom vzhľadom na recidívu, by výška primeraného finančného zadosťučinenia nemala byť len symbolická.

6. Právny zástupca žalovaného zotrval na doterajšej argumentácii žalovaného a poznamenal, že žalobkyňa vyťahuje 15-ročné zmluvy za účelom obohatenia sa pri špekulatívnom využití noriem ochrany spotrebiteľa.

7. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise (na čl. 8 Žiadosť o vydanie pôžičkovej karty Žolík, na čl. 8 rubovej strane Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., na čl. 9 a nasl. výpis z pôžičkovej karty Žolík ku dňu 27.1.2021, a to za účtovacie obdobie od 1.3.2007 do 31.12.2008, na čl. 12 výpis z pôžičkovej karty Žolík ku dňu 27.1.2021 za účtovacie obdobie od 1.1.2009 do 27.1.2021, na čl. 30 Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 10.5.2012 medzi žalovaným a spoločnosťou EOS KSI Slovensko s.r.o., na čl. 31 Príloha č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok SKK 13 zo dňa 10.5.2012), oboznámil sa so žalobou a vyjadrením žalovaného, ako aj s ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Žalobkyňa dňa 27.2.2007 podpísala Žiadosť o vydanie pôžičkovej karty Žolík č. 1789518, ktorá bola následne zo strany žalovaného podpísaná dňa XX.X.XXXX. Na základe predmetnej žiadosti/zmluvy žalobkyňa čerpala finančné prostriedky v celkovej výške 185,89 EUR a zaplatila za účelom splatenia úveru sumu 400,46 EUR. Predmetná žiadosť/zmluva obsahuje v časti VII. Vyhlásenia klienta obsahuje okrem iného dojednanie v nasledovnom znení - v bode 2.: „Súhlasím so spracúvaním mojich osobných údajov v rozsahu uvedenom v tejto Žiadosti Bankou a/alebo CFH a ďalšími subjektmi uvedenými v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej len „Obchodné podmienky“) a Bankou a/alebo CFH poverenými osobami uvedenými na internetovej stránke Banky, za účelom overovania mojej úverovej spôsobilosti, kontroly rizika budúcich obchodov,

plnenia Zmluvy a ďalších účelov uvedených v Obchodných podmienkach. Súhlas udeľujem v súlade so zákonom č. 428/2002 Z.z. na dobu 10 rokov od podpisu Žiadosti. V prípade vzniku záväzkového vzťahu súhlas udeľujem na dobu trvania záväzkového vzťahu a na dobu 10 rokov od zániku tohto záväzkového vzťahu, pričom svoj súhlas som oprávnený odvolať najskôr po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu alebo od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným vyhlásením doručeným Banke a Správcovi.“ a v bode 5.: „Vyhlasujem, že pred podpisom tejto Žiadosti som sa oboznámil s Obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou tejto Žiadosti, súhlasím s nimi a zaväzujem sa ich dodržiavať. Zároveň vyhlasujem, že pred podpisom tejto Žiadosti som sa oboznámil s Cenníkom.“ Predmetné zmluvné dojednania sú uvedené miniatúrnym písmom, ktoré sú veľmi ťažko (a na kópii takmer vôbec) čitateľné. Na druhej strane žiadosti/zmluvy sa nachádzajú Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., ktoré sú taktiež uvedené miniatúrnym písmom.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.5.2012 žalovaný postúpil pohľadávku z predmetnej zmluvy spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o.

9. Zistený skutkový stav súd právne posúdil podľa nasledujúcej právnej úpravy:

10. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

11. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“) Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/?ucinnost=28.09.2004>>, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

14. Podľa 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

15. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 298 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

18. Podľa článku 3 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

19. Podľa článku 4 ods. 2 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje k definícii hlavného predmetu zmluvy, ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné.

20. Predmetnú zmluvu uzavretú medzi stranami sporu súd posúdil ako úverovú zmluvu, pričom vzhľadom na povahu zmluvných strán ju považoval za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah nebola medzi stranami ani sporná. V čase uzavretia zmluvy bola už takmer tri roky účinná nová právna úprava spotrebiteľských zmlúv vzhľadom na vstup Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému (zákonom č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 1.4.2004 novelizované znenie piatej hlavy Občianskeho zákonníka obsahujúce ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách). Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej tiež iba „smernica“). Z formy a obsahu zmluvy, je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalovaný už pripravený a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa spotrebiteľa, ktorý obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť a ani neovplyvnil. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné.

21. Hoci žalovaný nenamietal prípustnosť žaloby, súd z opatrnosti iba stručne uvádza, že prípustnosť žaloby odvodil z § 298 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd môže aj bez návrhu vysloviť neprijateľnosť určitej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. To znamená, že ak súd zistí neprijateľnosť zmluvnej podmienky, túto neprijateľnosť vysloví aj bez návrhu strán sporu a bez toho, aby bolo potrebné skúmať

existenciu naliehavého právneho záujmu v zmysle § 137 písm. c) CSP. V danom prípade dokonca otázka neprijateľnosti určitej zmluvnej podmienky je predmetom tohto sporu. Bezpochyby spotrebiteľ má právo aj po ukončení úverového vzťahu dovolať sa neprijateľnosti určitej zmluvnej podmienky, ktorá okolnosť môže mať vplyv na jeho postup po úspechu vo veci samej (obdobne viď napríklad uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18CoCsp/10/2021 zo dňa 28.9.2021).

22. Súd taktiež poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/27/2018 zo dňa 28.3.2019, v ktorom súd konštatoval, že: „Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C. s. p. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem.“

23. K námietke žalovaného ohľadom pasívnej vecnej legitímácie súd uvádza, že dospel k záveru, že hoci pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola postúpená na nového veriteľa, spotrebiteľ si môže uplatniť nárok z porušenia povinnosti aj priamo voči pôvodnému veriteľovi, ktorý zmluvu koncipoval a do zmluvy zakomponoval konkrétne zmluvné podmienky.

24. K oboj zmluvným podmienkam, ktorých určenia neprijateľnosti sa žalobkyňa domáha je možné konštatovať, že sú predformulované a v žiadosti/zmluve uvedené skutočne miniatúrnym, takmer nečitateľným písmom. Hoci žalovaný tvrdí, že žalobkyňa mala možnosť ovplyvniť obsah zmluvy, súd nechce uzatvárať, že nemala možnosť sa ohradiť voči určitým podmienkam v zmluve, avšak v praxi to znamená zvyčajne skutočne iba jediné - neuzavretie zmluvy. V danom prípade pritom ani žalovaný nepoprel, že predmetné zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané.

25. Čo sa týka zmluvnej podmienky, ktorá obsahuje predformulované vyhlásenie spotrebiteľa, že súhlasí so spracúvaním svojich osobných údajov, súd vyhodnotil predmetnú zmluvnú podmienku ako neprijateľnú, spôsobujúcu hrubý nepomer v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa, predovšetkým z dôvodu, že považoval za neprimerane a neodôvodnene dlhú dobu, na ktorú spotrebiteľ má uvedený súhlas udeliť - 10 rokov od podpisu žiadosti, resp. v prípade vzniku záväzkového vzťahu po dobu jeho trvania a 10 rokov po jeho zániku a v prípade, že zmluva ani nevznikne, tak súhlas zanikne iba po písomnom vyhlásení spotrebiteľa, pričom v oboch prípadoch môže spotrebiteľ urobiť písomné vyhlásenie najskôr po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu alebo od udelenia súhlasu. Vo všeobecnosti by mali byť osobné údaje uchovávané a spracúvané iba po nevyhnutný čas, avšak do zmluvy zakomponovaná formulácia súhlasu so spracúvaním údajov ide výrazne nad rámec uvedeného. Navyše od spotrebiteľa po podpise žiadosti o vydanie pôžičkovej karty vyžaduje aktivitu pre odvolanie tohto súhlasu najskôr po roku od udelenia súhlasu i v prípade, že zmluvný vzťah nevznikne. Pre účely vyhlásenia určitej podmienky za neprijateľnú v spotrebiteľskej zmluve je pritom irelevantné, či predmetná zmluvná podmienka mala reálny nepriaznivý následok pre spotrebiteľa, keďže táto okolnosť nepredstavuje v zmysle zákona (§ 53 Občianskeho zákonníka) kvalifikačný moment pre posúdenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Na dôvažok súd poukazuje na skutočnosť, že obdobné zmluvné podmienky obsahujúce obdobný súhlas so spracúvaním osobných údajov vyhodnotili ako neprijateľné aj SOI v rozhodnutí P/0331/07/11 z 25.11.2011, tiež Komisia pre posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách pri Ministerstve spravodlivosti SR pod č. 36101/2017/21 z 24.1.2017 a tiež súdy (napr. rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 19Csp/127/2020 zo dňa 23.3.2021, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp/70/2020 zo dňa 23.10.2020 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp/23/2020 zo dňa 18.2.2021, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/33/2017 zo dňa 12.12.2017, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp/139/2020 zo dňa 7.12.2020, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/82/2018 zo dňa 3.4.2019, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 32Csp/108/2019 zo dňa 4.12.2019).

26. Pokiaľ ide o druhú zmluvnú podmienku uvedenú v časti VII. bode 5, súd má za to, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá by sa dala subsumovať pod obdobu príkladu neprijateľnej podmienky uvedenej v aktuálnom znení § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka. Má totiž za následok, že na spotrebiteľa je prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so

zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práva na súde a iných štátnych orgánoch, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku tejto zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhu štátnym orgánom. Je neprijateľné, aby bolo na spotrebiteľa zmluvnou podmienkou prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a splnenia si povinností veriteľa zo zákona. Žalovaný síce poukazoval na skutočnosť, že obchodné podmienky i cenník sa nachádzajú na rubovej strane zmluvy, avšak tu treba podľa názoru súdu poznamenať, že sú husto písané miniatúrnym, takmer nečitateľným písmom a v zmysle procesnej obrany žalovaného je opäť kladené na ťarchu spotrebiteľa, aby sa ohradil voči prípadnému nečitateľnému textu.

27. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citovanú právnu úpravu súd prvým a druhým výrokom vyhlásil obe zmluvné podmienky za neprijateľné.

28. Čo sa týka samotného primeraného finančného zadosťučinenia, zákonnými predpokladmi jeho úspešného uplatnenia v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa je:

- existencia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi slúžiacimi na ochranu spotrebiteľa (napr. zákon o spotrebiteľskom úvere, zákon o finančných službách na diaľku, osobitné ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka),
- úspešné uplatnenie porušenia tohto práva alebo povinnosti spotrebiteľom na súde a
- pasívne vecne legitimovaný subjekt, ktorý za porušenie predmetného práva alebo povinnosti zodpovedá.

29. Krajský súd v Prešove vo viacerých svojich rozhodnutiach vyslovil záver, že pokiaľ bol spotrebiteľ v predchádzajúcom spore úspešný pri uplatnení porušenia jeho práva ako spotrebiteľa základ nároku je daný (napr. uznesenie 9Co/50/2018 zo dňa 26.6.2018 alebo 17Co/17/2018 zo dňa 10.4.2018). Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019 sa s týmto názorom stotožnil a uviedol nasledovné: „Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Žiadnu inú podmienku, aby spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, nevyžaduje.“

30. V súlade s princípom právnej istoty upraveným v článku 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prvej inštancie preto rešpektuje uvedené právne závery vyšších súdnych autorít a plne na nich odkazuje.

31. Obrana žalovaného bola založená na tvrdení, že nie sú splnené podmienky pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Súd mal na základe zisteného skutkového stavu s poukazom na právnu úpravu primeraného finančného zadosťučinenia za to, že dikcia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa bola naplnená práve tým, že žalobca ako spotrebiteľ bol úspešný v tomto konaní o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, teda na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o spotrebiteľských úveroch, preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý za toto porušenie práv spotrebiteľa, resp. povinností dodávateľa - zakomponovanie neprijateľných zmluvných podmienok do spotrebiteľskej zmluvy - zodpovedá. Súd sa však v rámci úvahy o výške primeraného finančného zadosťučinenia nestotožnil s výškou žalobcom uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti s poukazom na citované právne ustanovenia súd jednak určil dve neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve o spotrebiteľskom úvere a následne priznal žalobkyni nárok na primerané finančné zadosťučinenie voči žalovanému, pričom jeho výšku určil v sume 200 EUR.

33. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia, súd sa domnieva, že priznaná suma reflektuje závažnosť konkrétnych porušení práv spotrebiteľa, konkrétne skutkové okolnosti v danom prípade a intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov, prípadne potenciálnych dôsledkov, ktoré spotrebiteľovi hrozili, ako aj subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Pri výške určenia primeraného finančného zadosťučinenia súd zohľadnil všetky osobitosti tohto prípadu a dospel k záveru, že primerané finančné zadosťučinenie vo výške 200 EUR považuje za primerané, spĺňajúce jednak funkciu satisfakcie pre žalobcu a minoritne aj funkciu sankcie pre žalovaného zohľadňujúc podľa názoru súdu ako najvýznamnejšiu skutočnosť, že v danom prípade zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala dve neprijateľné zmluvné podmienky.

34. Na dôvažok súd dodáva, že účelom primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv spotrebiteľa síce nemá byť len odradenie dodávateľa od takýchto praktík do budúcnosti, je ním aj určitá satisfakcia pre spotrebiteľa za to, že sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol potenciálny benefit aj pre ostatných spotrebiteľov, avšak stále je potrebné mať na zreteli, že primerané finančné zadosťučinenie nemá byť nástrojom obohatenia sa pre spotrebiteľa.

35. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Plný úspech žalobcu v konaní, kde výška plnenia závisí od úvahy súdu, súd odvodzoval od úspechu v základe nároku. K tomu podporne súd poukazuje na literatúru, napr. Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, str. 926-927, cit. „Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti“. Súd je toho názoru, že v prípadoch, keď rozhodnutie o výške plnenia závisí len od úvahy súdu, pričom súčasne žalobca neuplatňuje výšku plnenia v zjavne nedôvodnej výške, predstavujúcej šikanózný výkon práva, motivovanej len snahou o navýšenie trov konania a nie záujmom na spravodlivom usporiadaní veci, nemožno od žiadneho žalobcu spravodlivo očakávať, aby sa presne „trafil“ do úvahy súdu, pokiaľ ide o výšku plnenia. Preto je namieste priznať plnú náhradu trov konania, ak bol žalobca v základe plne úspešný aj vtedy, ak čo do výšky bol úspešný len v časti. I keď Civilný sporový poriadok nemá ustanovenie totožné s niekdajším § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré bolo priamym zákonným podkladom pre priznanie plnej náhrady trov konania aj v prípade čiastočného úspechu, ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu, vyššie uvedené závery právnej teórie a praxe svedčia o tom, že ani v podmienkach novej procesnej úpravy nie je dôvod na ustúpenie od takého záveru. Súd ďalej už len poznamenáva, že tak, ako tomu bolo aj v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p., tak aj v súčasnosti podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s čl. 3 a čl. 4 ods. 2 CSP sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta v takom prípade vypočíta a určí len z výšky súdom priznaného plnenia. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.